

37. setkání členů KPR – Nepřístupná rozhledna Hladnov (5. srpna)

Vodárenská věž v Hladnově je jako dlouhodobě nepřístupná „Achillovou patou“ rozhlednářů. Nelze se proto divit, že když se Pavlu Gejdošovi povedlo domluvit její návštěvu, sjelo se nás i přes prázdninový termín a navíc všední den celkem 18. Sraz byl domluven na 9:55, ale všichni jsme se natěšení scházeli už od deváté hodiny. Cesta z Prahy byla dlouhá a ještě po svítání se zdálo, že nám nebude přát počasí. Naštěstí v Ostravě svítilo slunce ze všech sil a byla blankytně modrá obloha... Přítomná zaměstnankyně firmy Ha-vel s.r.o., která rozhlednu dnes vlastní, nás vzala dovnitř už něco po půl desáté. Velmi se podivovala nad tím, že její šéf tuto akci povolil; byli jsme podle jejích slov údajně první a zřejmě i poslední návštěvníci takovéto „exkurze“. Po betonových schodech jsme vyšli do patra, které v minulosti sloužilo jako restaurace Panorama. Paní průvodkyně měla zjevně obavy, abychom nenarušili signál satelitů nebo nějaký

nepoškodili, proto nás nahoru na věž brala pouze za své přítomnosti a po dvou. Tak se stalo, že jsme se různě rozprchávali a na společné fotografii tak nejsou všichni účastníci akce. Ti, kdo zrovna nebyli nahoře, si užívali výhled z obrovských oken posledního patra rozhledny. Už z této výšky je rozhled velmi zajímavý a rozsáhlý; je opravdu škoda, že věž není přístupná aspoň do tohoto patra. Samozřejmě jsme se se zájmem dívali po aktuálním stavu věže. Vnitřek budovy je v zanedbaném stavu, rozhodně potřebuje rekonstrukci,

schodiště je ale udržované. Cestu na ochoz věže ukončují dva kovové žebříky, na ochozu samém je pak nepřeborně satelitů, které občas brání výhledu. Výstup ale rozhodně stál za to. Výhled z věže je kruhový, ale kromě již zmiňovaných satelitů je poněkud stíněn i nově postaveným bytovým komplexem. Ten bohužel stojí zrovna směrem k centru Ostravy. Před námi se rozprostřela celá ostravská aglomerace se

známými dominantami, např. Slezskoostravským hradem, doly či haldami. Samozřejmě byla vidět i věž Nové radnice, bylo zajímavé dívat se na ní jakoby shora. Z tohoto pohledu se mi Ostrava nezdála být „ocelovým městem“, jakým působí např. při pohledu z rozhledny Landek.

Po návštěvě Hladnova akce pokračovala ve 13 hodin návštěvou vodojemu ve Vratimově. Někteří z nás zde již byli loni, ale nepřálo nám tehdy počasí a majitel nechal mezitím vystavět železný ochoz. Interiér i exteriér nás uchvátil stejně jako před rokem, na novém ochozu vůbec není znát, že není původní. Výhled z ochozu je velmi pěkný a kruhový. Beskydy se sice schovávaly trochu v oparu, ale Ostravsko jsme měli jako na dlani. Následující mezičas jsme každý využili různě, například návštěvou vyhlídky v přírodní rezervaci Rezavka v Ostravě - Svinově,

známé z hádanek na Zikyho webu. Pohled na volavku v katastru Ostravy rozhodně působil osvěžujícím dojmem.

V 17 hodin jsme se pak sešli u kostela Svaté Hedviky v Opavě. Kostel byl postaven jako památník obětem 1. světové války podle projektu L. Bauera 1933 - 1938, vysvěcen byl ale až v roce 1993. Od našeho průvodce jsme vyslechli poutavé vyprávění o historii kostela a po prohlídce interiéru jsme po 232 schodech vystoupali na ochoz věže. Otevřel se před námi nádherný výhled na celé město v pozadí s pásmem Jeseníků i s nepřehlédnutelným Pradědem. Pouhým okem jsme dohlédli na rozhlednu na Strážišti či na Cvilín s rozhlednou i kostelem. Fantastické výhledy byly ještě umocněny duhou, která se v jednu chvíli překlenula nad městem. Velmi povedený den jsme zakončili ve vyhlídkové kavárně na v šestém patře domu na pěší zóně v Opavě.

(text a snímky: Dana Voříšková)